

P.Z. br. 573/1

HRVATSKI SABOR
RANKO OSTOJIĆ
Zastupnik u Hrvatskom saboru

U Zagrebu, 27. lipnja 2019. godine

PREDSJEDNIKU
HRVATSKOG SABORA

Predmet: amandmani na Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policiji, drugo čitanje, P.Z. br. 573

Na temelju članka 196. Poslovnika Hrvatskog sabora na Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policiji, drugo čitanje, P.Z. br. 573 podnosim sljedeće

A M A N D M A N E

I. Na članak 5. kojim se mijenja članak 5.d.

U članku 5. kojim se mijenja članak 5.d., stavak 2. mijenja se i glasi:

“Članovi Povjerenstva imaju pravo na novčanu naknadu za obavljanje svoje dužnosti mjesečno u visini 35% prosječne neto plaće isplaćene u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini.“

O b r a z l o ž e n j e

Vežano uz prijedlog da se propisuje novčana naknada za članove Povjerenstva iz reda građanstva u iznosu od 5% prosječne neto plaće za svaki završeni predmet, smatram kako to nije primjereno jer može rezultirati površnim pristupom radi što bržeg rješavanja predmeta, umjesto da se svakom predmetu posveti dovoljno vremena, pažnje i stručnog angažmana. Stoga bi primjerenije bilo propisivanje adekvatne mjesečne naknade uz osiguravanje adekvatnih uvjeta za rad Povjerenstva, kako bi se odradio odgovarajući broj predmeta na kvalitetan način, što će građanima ulijevati povjerenje u svrsishodnost pritužbe.

Nadalje smatram kako je ukupan trošak za naknade članova Povjerenstva ponovno procijenjen nerealno nisko, dovodeći ih u korelaciju s brojem prigovora iz 2016. (23) i 2017. (11). Drugim riječima, u 2016. i 2017. godini Povjerenstvo de facto više nije funkcioniralo, što je bila općepoznata činjenica i građani mu se uglavnom više nisu niti obraćali. Međutim, 2013. godine građani su Povjerenstvu uputili 221 pritužbu, što je gotovo 10 puta veći broj u odnosu na 2016. godinu koja je uzeta kao osnova za planiranje troškova. Za očekivati je, ako se građani uvjere u funkcionalnost i objektivnost rada Povjerenstva, da će broj prigovora na postupanje policije biti značajno veći od onog iz 2016. i 2017. godine, na razini broja pritužbi iz 2013 ili čak i više.

Opravdanje predlagatelja da, unatoč prijedlogu Odbora za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost i pučke pravobraniteljice, razmotri mogućnost utvrđivanja paušalnog iznosa naknade za rad članovima Povjerenstva, neovisno o broju riješenih predmeta, ipak ostaje kod

predložene odredbe "imajući u vidu iznos osiguranih sredstava za provedbu ovog Zakona", nije prihvatljivo. Naime, predstoji i postupak rebalansa Državnog proračuna pa je moguće predvidjeti i osigurati potrebna sredstva. Isto tako, iz ovakvog razmišljanja predlagatelja proizlazi mogućnost da se limitiranim novčanim sredstvima može utjecati na ukupan broj riješenih predmeta u jednoj godini, jer ako bi broj riješenih predmeta bio veći od onih u 2016. i 2017. godini, bez obzira na broj zaprimljenih predmeta, članovima Povjerenstva se šalje poruka da im za "višak" riješenih predmeta neće biti isplaćena naknada jer nisu osigurana sredstva.

II. Na članak 14. kojim se mijenja članak 63.

U članku 14. kojim se mijenja članak 63., u točki 5. iza riječi "iz članka 59. st. 3." Dodaju se riječi "al. 1. i 3."

O b r a z l o Ź e n j e

Članak 14. Konačnog prijedloga mijenja se čl. 63. Zakona o policiji na način da se, pored sada propisanih situacija u kojima se provodi raspored na radno mjesto policijskog službenika, dodaju dvije nove situacije opisane u točkama 4. i 5.

Spornim smatram prijedlog da u slučajevima kada glavni ravnatelj policije bude razriješen radi nastupanja svih razloga navedenih u čl. 59. st. 3. Zakona o policiji, bude raspoređen na radno mjesto policijskog službenika. U slučaju kada je glavni ravnatelj razriješen radi trajne nesposobnosti za rad i obnašanje funkcije (čl. 59. st. 3. al. 2) ili radi prestanka službe po sili zakona (čl. 59. st. 3. al. 4.) ne bi smio, niti mogao biti raspoređen na radno mjesto policijskog službenika. Također, upitnim smatram raspored na radno mjesto nakon razrješenja u slučaju iz čl. 59. st. 3. t. 3. Zakona o policiji, odnosno kada je ta osoba izvršnim rješenjem disciplinskog suda proglašena krivom za težu povredu službene dužnosti.

III. Na članak 15. kojim se mijenja članak 64.

Članak 15. kojim se mijenja članak 64. Briše se.

O b r a z l o Ź e n j e

Kao obrazloženje uz predložene izmjene, navodi se da je članak 64. st. 1. i 2. Zakona o policiji potrebno izmijeniti u skladu s predloženim izmjenama članka 63. Zakona o policiji što nije najpodrobnije obrazloženo. U članku 64. st. 2. predloženo je brisanje riječi "uz pisani pristanak".

Ukoliko bi se predloženo rješenje prihvatilo, to bi značilo da bi se policijskog službenika za kojeg nema određenog radnog mjesta na koje se može rasporediti, moglo, bez njegovog pisanog pristanka, rasporediti na radno mjesto za koje je propisano niže policijsko zvanje od njegovog osobnog. Primjena takve odredbe dovela bi do pravne nesigurnosti glede statusa policijskog službenika, a mogla bi dovesti i do zlouporabe ovlasti od strane rukovodećih službenika te s tim u vezi povećanja broja žalbi izjavljenih protiv rješenja o rasporedu te potom pokrenutih sudskih postupaka nezadovoljnih policijskih službenika.

IV. Na članak 17. kojim se mijenja članak 72.

Članak 17. kojim se mijenja članak 72. u dijelu koji se odnosi na stavak 3. navedenog članka briše se.

O b r a z l o ž e n j e

Člankom 17. Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policiji predlaže se mijenjati članak 72. Zakona o policiji na način da ne sadrži postojeću odredbu (čl. 72. st. 3.) kojom je propisano da se policijskog službenika, (samo) uz pisani pristanak može premjestiti na radno mjesto nižeg policijskog zvanja od osobnog.

Amandmanom se predlaže da se odredba stavka 3. navedenog članka ne mijenja uz obrazloženje već navedeno uz III. amandman predlagatelja.

V. Na članak 24. kojim se mijenja članak 110.

Članak 24. kojim se mijenja članak 110. u dijelu koji se odnosi na stavak 2. točku 4. navedenog članka briše se.

O b r a z l o ž e n j e

Člankom 24. Konačnog prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policiji predloženo je izmijeniti članak 110. stavak 2. točka 4. Zakona o policiji kojim je kao jedna od sada važećih kazni za težu povredu službenih dužnosti, propisan "premještaj na drugo radno mjesto iste ili niže složenosti poslova na vrijeme od 2 do 4 godine". Predložen je novi tekst koji glasi: "premještaj na drugo radno mjesto iste ili niže složenosti poslova istog stupnja obrazovanja", no bez ograničenog trajanja spomenute kazne (2 do 4 godine), kao što je to bilo do sada. Time kazna proizvodi trajne posljedice, što ne bi trebala biti svrha kažnjavanja, osim kada je u pitanju prestanak državne službe. Zbog toga se predlaže brisanje predloženih izmjena čl. 110. st. 2. t. 4. Zakona o policiji.

Ranko Ostojić
Zastupnik u Hrvatskom saboru